

г-да, азъ вѣрвамъ, че всѣки отъ насъ е тѣй сжшо убѣденъ, както и азъ и освѣнъ това, че нѣма европѣецъ, който да желае противното, защото самата дума европѣецъ, така е проникната въ сърдцата ни, че подъ нея разбираме чловѣколюбие, наука, просвѣщение и благоденствие за цѣлия свѣтъ. Благодарение на тия чувства г-да, нашата Освободителка Россия, намѣри стоденъ случай, дойде и ни освободи. Отъ европѣйскитѣ държави, ние не можемъ да очакваме никакво зло, и това дѣто послѣ освобождението ни отъ Россия, ни раздѣлиха на части, вѣрвамъ че това стана само за опитъ, да видятъ, да ли ние смѣ въ положение, дѣто да можемъ да работимъ слѣдъ като се съвокупимъ въ едно тѣло и съвокупно да работимъ; но ми се чини, че просвѣтенитѣ държави чрезъ петогодишния опитъ можаха да се увѣрятъ, че Българинътъ е наклоненъ къмъ редъ, уснѣхъ, образование и е достоенъ да живѣе като чловѣкъ; слѣдователно, европѣйскитѣ държави нѣма да се противятъ намъ, щомъ стремленията ни сж такива, но даже ще улѣснятъ нашето обединение.

За освобождението ни г-да, вие помните какви злочестия сполѣтѣха нашитѣ братия отвѣдъ Балкана. Тамъ ги клаха, бѣсиха, плениха, обезчестяваха и всевъзможни злини и страдания имъ се нанесеа. За доказателство на това, и до сега още ни служатъ купове дѣтца, останали безъ бащи, останали безъ майки, скитатъ се по улицитѣ и около развалинитѣ на бащинитѣ имъ жилища. Тамъ, долу, сж нещастията и страданията г-да и тамъ е всичко, къмъ което трѣбва да се отправятъ нашитѣ поглѣди. Оназъ страна г-да мирно и тихо прави своитѣ заявления по такъвъ начинъ, който не може да нестресне изъ дълбочина на сърдцето всѣки българинъ. Нашитѣ братя отъ Южна-България, мирно и тихо искатъ своето съединение съ братията си въ Княжеството. Въ това тѣхно откровенно заявление нѣма неправда, нѣма измама, нѣма страсти, нѣма капризи; тука въпросътъ е, да стане една България, която по-напредъ е сжществувала и която трѣбва да сжествува и за напредъ една и нераздѣлна. Отецеството, Българското отечество, общото ни отечество е раздѣлено, но ние българетѣ отъ Княжеството сме като родители, а братята ни въ Тракия и Македония като наши деца; слѣдователно ние като родители, трѣбва да